

Xulio Ríos

MARX & CHINA

La sinización del marxismo

EL FONDO

Confucio & Mao

Description

Unha primeira fenda substancial desa visión deuse durante o denguismo, ata o punto de non faltar quen cualificou a caracterización da teoría de Deng Xiaoping como expresión dun confucianismo-leninismo, apuntando a ese equilibrio entre o mantemento do ideario fundacional e un ascendente ideario clásico, no que o "Pequeno Timonel" adivinaba resortes de utilidade para implementar a sÃ³a política reformista. O concepto de "xiaokang" (moderadamente prÃ³spero), por exemplo, moi presente na literatura política do PCCh, apareceu por primeira vez no "Libro dos Cantares", pero Deng Xiaoping deuulle o significado de modernización de estilo chinÃ³s para convertelo asÃ³ nun termo fundamental no desenvolvemento do socialismo con características chinesas na etapa da reforma e apertura.

Outro tanto caberÃ³a dicir da dilatada experiencia do mandarinato chinÃ³s no tratamento dos sectores económicos emerxentes, impedindo o seu ascenso ata o punto de prolongar no esencial o modelo feudal ata practicamente entrado o sÃ³culo XX. Sen dÃ³bida, esas leccións facilitaron a construción dese ecosistema vixente no paÃs, por exemplo, para orientar o papel da propiedade privada, dunha banda, abrÃ³ndolle espazos para que poida contribuir ao desenvolvemento enriquecendo aos seus titulares pero tamÃ³n pechÃ³ndollos para evitar que supoÃ³an un desafío político. A confluencia desa traxectoria co pensamento marxista facilita a disposición de engraxes para impedir que ese colectivo poida organizarse como clase con poder político e teÃ³a ao seu dispor, por exemplo, medios de comunicación da sÃ³a propiedade, sistemas financeiros, institucións ou partidos. A burocracia do PCCh opera entÃ³n como aquel mandarinato tradicional habilitando diques estratéxicos que regulamentan o seu proceder e impiden que poidan dominar o sistema, instalan a sÃ³a ambición como principio rector da política estatal ou mesmo se apoderen do estado.

Esa evolución labrada no denguismo e moi asentada no seu tramo final durante o mandato de Hu Jintao, vive un momento de certo esplendor no xiÃ³smo. O concepto de "segunda combinación" eleva a importancia da integración da cultura tradicional equiparÃ³ndoa Ã³ significación do marxismo, protagonista da primeira conxugación, no pensamento político chinÃ³s.

Non se trata sÃ³ do confucianismo. Cando Xi, por exemplo, apela a construir un estado de dereito estÃ³ a pensar no ideario lexista (Han Fei) que nos tempos da fundación da China con Qin Shi Huang, no 221 a.n.e., instituíaa a gobernanza a través do imperio da lei como expresión de lexitimidade. Hoxe, conceptos como "Datong", unha promesa de harmonía e comunalidade, ou "Tianxia", evocadora dunha determinada visión do mundo, que iluminaron a senda dos políticos chineses ao longo dos sÃ³culos, proliferan nas reflexións académicas que abordan a construción dun novo marco de estabilidade para esa China chamada a ser a primeira potencia do mundo neste sÃ³culo XXI. Para iso, non miran con envexa cara o Occidente, cada vez menos, senÃ³n que abordan con orgullo unha fonda reflexión introspectiva con vontade actualizadora.

Asimesmo, por exemplo, no eido da democratización, apelando a ese mesmo enfoque, o xiÃ³smo apunta ao que denomina tradición de democracia consultiva e os conceptos filosóficos que historicamente lle serviron de inspiración ao longo dos

milenios para explorar agora formas de consulta e de democracia que combinen a participación, a eficiencia e a meritocracia rexeitando as formas de democracia competitiva occidental. Nesta experimentación van pesando cada vez máis as raíces culturais propias en lugar dos enfoques marxistas clásicos.

Esta evolución, que apunta a unha significación ascendente do ideario cultural, afínzase como unha característica fundamental do pensamento político chinés. O énfase nas peculiaridades chinesas, que na época de Deng adxetivaba o modelo a modo de xustificación da súa heterodoxia, non só afonda na súa especificidade sen que habilita unha posición centralísima do pensamento clásico no seu ecosistema, blindándoo en maior medida fronte á presión liberal. Internacionalmente, impregna as innovacións institucionais que tanto outorgan previsibilidade ás súas políticas como asentando as súas redes multilaterais baixo un modelo medularmente distinto ao occidental.

China é un exemplo paradigmático de como o magma cultural pode impregnalo todo de forma construtiva e igualmente da transcendencia de abordar a cultura dende a perspectiva non só das súas manifestacións sen da súa teorización integral, un aspecto no que en Galicia deberamos apurar máis.

APARTADO TEMÁTICO XEOGRÁFICOS

China e o mundo chinés

ETIQUETAS

China Marxismo

INVESTIGACION

Observatorio de la Política China

Date Created

Outubro 17, 2025

Meta Fields

Autoría : 3717

Subtítulo : Artigo orixinalmente publicado no Nós Diario, 2 de outubro do 2025